

Завземанието на Севлиево. Единъ отъ испратенитѣ за Търново и Севлиево разбѣдни отряди, състоящъ отъ около 15 д. казаци, като узналъ че въ Севлиево турска войска не се намира, той се вмъкналъ въ града на 25-й юний и безъ никакво съпротивление отъ страна на исплашеното турско население и турски жандарми, обиколили нѣкои улици, взелъ телеграфния апаратъ и пакъ се завърналъ надирѣ. Каймакамина и кадията още въ сѣщия день избѣгнали, градътъ останалъ безъ управление, нѣ тишината и порядъка никакъ не се нарушили. Турцитѣ вѣрвали че казацитѣ сѣ отишли да доведжѣт руската войска, на която, днесъ-утрѣ очаквали пристиганието и много турски сѣмейства избѣгнали за да не ги заваржѣт руситѣ.

Изминали се день, два, три, петъ, а никакъвъ русинъ вече не се показвалъ. Останалитѣ въ града турци, като слушали че Търново е занятъ отъ руситѣ и всичкитѣ турци избѣгнали, рѣшили, да нападнатъ, исколятъ и ограбятъ българското население въ града, а послѣ и тѣ да избѣгнатъ.

На 30-й Юний испратили свои хора по ближнитѣ турски села да повикатъ по вѣколщина отъ първенцитѣ, които на 1-й юлий пристигнали. Въ събранието станало въ главната джамия по този въпросъ, селянитѣ били задължени да приведжѣт всички способни за оржжие свои съселяни и, за да не се пропусне благоприятния случай, опредѣлили, да се извърши това на другия день. Селянитѣ заминали да се приготвятъ и гражданиитѣ се приготвявали, за коего, българетѣ вече имали извѣстие, понеже, щомъ се породила въ главата на турцитѣ тѣзи мисль, онѣзи които имали приятели българи, взели да говорятъ предъ тѣхъ „фена оладжакъ“ (лошо ще стане), а пакъ онези който ималъ вражда на нѣкого и дирилъ случай само за да си отмѣсти, казалъ: „ики гюнъ йомрюнъ калдж“ (два дена ти оставатъ да живѣешъ), тѣй щото и отъ приятеля и отъ неприятеля се проумѣвало че турцитѣ иматъ лошо намѣрение.

Предъ видъ на това, Спиридонъ Петевъ, Стефанъ Недевъ, Димитръ Кара-Ивановъ, Н. Хр. Бевевъ и други нѣкои рѣшителни граждани, на 30-й юний кой по-напредъ, кой по-назадъ потеглили за Търново и на 1-й юлий се явили предъ главнокомандующий, изложили опасното положение на българското население въ Севлиево и молили за помощъ. Главнокомандую-